

[Aksel Larsen.]

1937 sætter et Indextal paa 100, saa laa den reale Vareeksport — altsaa Eksporten maalt ikke efter Pengeværdien, men efter Varemængden — i Maj 1947 paa 282, medens den reale Vareimport laa paa 92. Altsaa, den amerikanske Eksport var fra 1937 til 1947 steget fra et Indextal paa 100 til et Indextal paa 282, medens U. S. A.s Vareimport var faldet fra et Indextal paa 100 til et Indextal paa 92. Hvad betyder det? Det betyder, at medens de amerikanske Monopoler har øget deres Vareeksport til lige ved det tredobbelte i Forhold til før Krigen, udtrykt i Varer, og til mange Gange mere udtrykt i Dollars, som Følge af de monopolistiske Prisopskruninger, er den amerikanske Import blevet holdt paa et Niveau, der endog ligger lavere end før Krigen. Naar de europæiske Lande ikke kan faa Lov til at komme af med deres Varer paa det amerikanske Marked som Følge af det prohibitive amerikanske Toldsystem og paa den Maade skaffe sig Dollars, er det klart, at saa opstaar der Dollarmangel, og saa kommer det til at knibe med Afsetningen af amerikanske Varer i Europa.

En anden Aarsag til Marshall-Planen og et andet Formaal med den er saaledes Amerikas Overproduktion og dets Vanskelighed ved at skaffe Afsetning for den. Det er altsaa aldeles ikke Filantropi, det drejer sig om, det er ikke af Lyst til at hjælpe med til Europas Genopbygning, men det er simpelt hen ud fra rent forretningsmæssige, økonomiske Interesser, at man er villig til at yde en saadan Hjælp.

Marshall-Hjælpen kan naturligvis betyde en midlertidig Hjælp for de amerikanske Producenter, men hvad der skal ske, naar de fire Aar er til Ende, det melder Historien ikke noget om, og det tror jeg heller ikke, man har gjort sig klart i de europæiske Marshall-Lande. Man har nok lavet sine Beregninger, men det er Beregninger, som absolut ikke synes at kunne holde Stik, og jeg skal i saa Henseende nøjes med at henvise til en Artikel i „Finans-tidende“s næstsidste Nummer, „Bekymringer om Marshall-Planen“.

Vil man yderligere have Besked om den amerikanske Hensigt med Marshall-Planen, kan man jo kigge paa Harriman-Rapporten — jeg efterlyser igen en Fore-

læggelse af denne Rapports Ordlyd for Rigsdagen. I denne Rapport siges det bl. a.:

„De Forenede Staters Interesse i Europa kan ikke maales alene ud fra økonomiske Synspunkter, den er ogsaa strategisk og politisk. Vi ved alle, at vi i Verden i Dag møder to kæmpende og modsatte Ideologier. Den ene er et System, der opretholder de individuelle Rettigheder og Friheder. Det modsatte System er et saadant, hvor Staten med jernhaard Disciplin udsletter de individuelle Friheder og tilintetgør al Opposition. Vor internationale Position har i et Aarhundrede været baseret paa, at der i Europa eksisterer et Antal stærke Stater, der af Tradition og Sympati er knyttet til de demokratiske Ideer.“

Ja, det er naturligvis udtrykt, som en amerikansk Politiker og Diplomat vil udtrykke det. Meningen kan der ikke være Tvivl om: det ene System, som vi Amerikanere vil støtte, er det privatkapitalistiske System, og det andet er det socialistiske System. Marshall-Hjælpens Formaal er altsaa at hjælpe til med Opretholdelsen af de kapitalistiske Principper og det kapitalistiske System i visse af Europas Lande. Hvis man ikke efterhaanden var vant til alle Haande, maatte man spørge sig selv: Hvor kan en socialdemokratisk Ordfører, hvis Parti siger, at det bekender sig til Socialismen, begejstret staa op og udtale sig om en Marshall-Plan, der har til Formaal at konservere Kapitalismen bl. a. i Danmark.

Det samme, som Harriman-Rapporten udtrykker paa dette Punkt, er paa den anden og mere haandfast Maade, mere brutalt, udtrykt af Ordføreren for Udenrigsudvalget i Repræsentanternes Hus, Varys, som den 22. Marts 1948 om Marshall-Planens militære Formaal erklærede, at

„det drejer sig om at støtte de Landes Økonomi, som holder 104 Divisioner til et eventuelt Forsvar mod 199 Divisioner fra Sovjet og dets Forbundsfæller!“

Det er Udtalelser, der er fremsat offentligt af Ordføreren for Udenrigsudvalget i Repræsentanternes Hus ved Behandlingen af Marshall-Planen i Repræsentanternes Hus, og dem kan man jo ikke negligere.

Man kan heller ikke negligere, at U.S.A.s